

A detailed engraving of George Byron, showing him from the chest up. He has dark, curly hair, a high forehead, and is looking slightly to the left. He is wearing a dark coat over a white shirt with a cravat.

**Презентація на тему:
“Джордж Байрон”**

**Виконала:
учениця 9- Б класу
Житомирської ЗОШ №5
Бухоніна Юлія**

Джордж-Но́ел-Го́рдон Ба́йрон, шостий барон Байрон

- Англійський поет, який став символом романтизму і політичного лібералізму в Європі XIX століття.
- Великий англійський романтик, що зробив вплив на духовне й громадське життя Європи.

Дитячі роки

- Байрон народився 22 січня 1788 року в Лондоні у знатній, але зовсім збіднілій аристократичній родині. Англійський поет належав до давнього англійського роду, а по лінії матері, уродженої Гордон, був прямим нащадком короля Шотландії Якова I. Його батько, який вів безпутне життя (прізвисько «Mad Jack»), протринькав залишки свого майна та посаг дружини, втік до Франції, рятуючись від кредиторів, де й вмер, коли Байронові було три роки. Мати, майже позбавлена засобів до існування, відвезла сина на свою батьківщину в Абердин. У 1798 році по смерті двоюрідного діда Байрон успадкував титул лорда й родовий маєток — Ньюстедське абатство.

Початок творчості

- У грудні 1806 року Байрон видав першу збірку віршів («Fugitive Pieces»), які, за порадою друга, який вважав окремі вірші надто чуттєвими, вилучив з продажу і знищив. Незабаром у світ вийшло друге видання цієї збірки. Обидва видання з'явилися без посилання на авторство. Уперше своє ім'я Байрон поставив на збірці «Години дозвілля», яка побачила світ у червні 1807 року.

Національний герой Греції

- Джордж Байрон шанується у Греції як національний герой. Він вважається зачинателем масового руху філеллізму, а день його смерті 19 квітня визнано Міжнародним днем солідарності філеллінів. Відомо також, що лорд Байрон був одним з найпалкіших опонентів Томаса Брюса Ельджина, який вивіз до Лондона фрагменти фризу та метоп афінського Парфенону. У поемі «*Прокляття Мінерви*» поет цілком засудив дії Ельджина.

Сім'я

- У листопаді 1813 року Байрон зробив пропозицію міс Мілбенк, дочці Ральфа Мілбенк, багатого баронета, внучці і спадкоємиці лорда Уентворта. Він отримав відмову, але міс Мілбенк висловила бажання вступити з ним у листування. У вересні 1814 року Байрон повторив свою пропозицію, і воно було прийнято, а в січні 1815 вони повінчалися.

Діти

- Єдиною шлюбною донькою лорда Байрона була Ада Лавлейс, відомий математик. У нього також була позашлюбна донька Клара-Аллегра, яка померла у віці п'яти років.

Літературна спадщина

- Літературну славу й світове визнання принесла Байрону перша пісня «*Паломництво Чайльда Гарольда*» (1812), написана під враженням подорожі до Королівства Португалія, Іспанії, Албанії, Греції, Османської імперії. Публікація цього поетичного щоденника знаменувала собою народження революційної течії в англійському романтизмі. Саме тут Байрон уперше заявив про свої симпатії до національно-визвольної боротьби поневолених народів і про свою ненависть до загарбницьких воєн. Для цього він використав традиційну на той час форму мандрів романтичного героя

Літературна спадщина

- *Ода авторам білля проти руйнівників верстатів*, 1812.
- Цикл східних поем (*Гяур*, *Абідоська наречена* (1813), *Корсар*, *Лара* (1814), *Мазепа* (1818))
- Вірш *Пітьма*, 1816.
- *Пісня для луддитів*, 1816.
- Шийонський в'язень (*The Prisoner Of Chillon*), 1816.
- Філософська драма *Манфред*, 1817.
- Пісні *Чайльда Гарольда*, 1817–1818.
- *Беппо* (*Verro*), 1818.
- *Мазепа* (*Mazepa*), 1819.
- *Дон Жуан* (*Don Juan*), 1819–1824.
- *Видіння суду*, 1821.
- *Бронзова доба*, 1823.

Останні роки

- Останні місяці свого життя Байрон перебував у Греції, де в рядах грецької армії боровся за визволення Греції з-під османського ярма. Там же (в грецькому місті Месолонгійон) він захворів на пропасницю, від якої помер 19 квітня 1824 року.

Джордж Гордон Байрон (1788-1824)

*«Конец! Все было только сном.
Нет света в будущем моем.
Где счастье, где очарованье?
Дрожу под ветром злой зимы,
Рассвет мой скрыт за тучей тьмы,
Ушли любовь, надежд сиянье ...
О, если б и воспоминанье!»*
(1806)

**Дякую за
увагу!!!**